

Közokirat - magánokirat

Kedves Partnereink!

A polgári perrendtartásról 1952. évi III. törvény 190-199. §-ai foglalkoznak az okiratokkal.

Alapvetően a törvény arról szól, hogyan is kell egy peres eljárásban valamit bizonyítani, de itt került megfogalmazásra a bevezetőben jelzett – más joganyagok által viszont nagyon sokszor átvett – terminológia.

Közokirat

„Az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. Ugyanilyen bizonyító ereje van az olyan okiratnak is, amelyet más jogszabály közokiratnak nyilvánít.” [195. § (1)]

Tehát:

- bíróság, közjegyző vagy más hatóság állítja ki;
- meghatározott formában kell kinéznie;
- teljesen bizonyítja a benne foglalt állításokat, azok valódiságát.

Ez a definíció akkor vonatkozik a külföldi közokiraatra is, ha azt a kiállítás helye szerint illetékes magyar külképviseleti hatóság felülhitelesítette.

Magánokirat

„A magánokirat az ellenkező bebizonyításáig teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára kötelezőnek ismerte el, feltéve, hogy az alábbi feltételek valamelyike fennáll: a) a kiállító az okiratot saját kezűleg írta és aláírta;
b) két tanú az okiraton aláírásával igazolja, hogy a kiállító a nem általa írt okiratot előttük írta alá, vagy aláírását előttük saját kezű aláírásának ismerte el; az okiraton a tanúk lakóhelyét (címét) is fel kell tüntetni;
c) a kiállító aláírása vagy kézjegye az okiraton bíróilag vagy közjegyzőileg hitelesítve van;
d) a gazdálkodó szervezet által üzleti körében kiállított okiratot szabályszerűen aláírták;
e) ügyvéd (jogtanácsos) az általa készített okirat szabályszerű ellenjegyzésével bizonyítja, hogy a kiállító a nem általa írt okiratot előtte írta alá, vagy aláírását előtte saját kezű aláírásának ismerte el, illetőleg a kiállító minősített elektronikus aláírásával aláírt elektronikus okirat tartalma az ügyvéd által készített elektronikus okirattal megegyezik;
f) az elektronikus okiraton kiállítója minősített elektronikus aláírást helyezett el.” [196. § (1)]

Tehát:

Amennyiben valahol az szerepel, hogy „teljes bizonyító erejű magánokirat”, akkor az egy olyan nyilatkozat, amelynek a tartalmát a fenti a)-f) pontok valamelyike igazolja.

A külföldön kiállított magánokiratok irányadó szabály, hogy a jogügylet bizonyítása céljából kiállított okirat a kiállítási hely joga szerint fennálló bizonyító erejét akkor is megtartja, ha a azon nincs a fenti a)-f) pontok valamelyike.

A vállalkozásokra külön pontosítást tartalmaz a törvény.

„Gazdálkodó szervezet által kiállított vagy őrzött okiratról készült felvétel [195. § (2) bek.], továbbá bármilyen adathordozó útján készített okirat - értve ezalatt az elektronikus okiratról készített papír alapú okiratot is - teljes bizonyító erővel bizonyítja, hogy tartalma megegyezik az eredeti okirattal, feltéve, hogy a gazdálkodó szervezet, amely a felvételt készítette vagy az okiratot kiállította, illetve őrzi, a felvétel vagy az okirat azonosságát szabályszerűen igazolta. Gazdálkodó szervezet által kiállított vagy őrzött okiratról készült elektronikus okirat akkor bizonyítja teljes bizonyító erővel azt, hogy tartalma megegyezik az eredeti okirattal, ha az okiratról elektronikus okiratot készítő azt minősített elektronikus aláírással és - ha jogszabály így rendelkezik - időbélyegzővel látta el, illetve külön jogszabály által meghatározott eljárás szerint készítette el. Gazdálkodó szervezet által kiállított vagy őrzött okiratról készült okirat bizonyító ereje - az okirat tartalmát illetően - az eredeti okirattal, közokiratról készült okirat esetében pedig a teljes bizonyító erejű magánokirattal azonos.”

„Ha az okirat kiállítója ... nem érti azt a nyelvet, amelyen az okirat készült” – annak ellenére, hogy az okirat rendelkezik a fenti a)-f) elemekkel – a magánokiratnak „csak akkor van teljes bizonyító ereje, ha magából az okiratból kitűnik, hogy annak tartalmát a tanúk egyike vagy a hitelesítő személy a kiállítónak megmagyarázta.” [196. § (2)-(3)]

Budapest, 2010. október 29.

Tisztelettel:

dr. Sallai Csilla
Kamarai tag könyvvizsgáló

A honlapon található írások figyelem felhívó jelleggel készültek és tájékoztatásul szolgálnak. Felhívjuk a figyelmet honlapunk jogi nyilatkozatában foglaltakra, amely szerint írásainkban szereplő információk nem helyettesítik a szakmai tanácsadást és nem szolgálnak bármely döntés vagy cselekmény alapjául, azokat a konkrét esetekben mindenki csak a saját kockázatára használhatja fel, illetve az érintett szabályok kivonatos ismertetése, értelmezése miatt nem vállalhatunk felelősséget